

til en hurtig Løsning. Og det forholdt sig da saaledes, at et Forslag til Løsning af dette Spørgsmaal hurtigt kunde fremlægges, da det Materiale, der var nødvendigt for at bygge et Forslag op i denne Retning, laa fiks og færdigt. Derfor er det ogsaa naturligt, at Kommissionen har sluppet Arbejdsløshedsforslaget løs først, og det er jeg Kommissionen overmaade taknemmelig for.

Den ærede Ordfører for Flertallet i Salen (Thomas Larsen) sagde i sin Indledning i Forgaars, at han ikke vilde komme ind paa Forslagets Enkeltheder, da han mente, at en Forhandling om disse vilde høre hjemme i et kommende Udvalg, og det kan jeg i det væsentlige give ham Ret i. Men den ærede Ordfører, Formanden for Kommissionen, kom dog i Dag ind paa en Omtale af enkelte Paragraffer i Lovforslaget, og jeg mener, at det ogsaa var ganske nødvendigt at faa dem frem. Jeg er glad ved, at den ærede Ordfører indlod sig paa denne Omtale, fordi den for mig og vistnok for mange kastede et Lys over Lovforslaget, som kan være ganske fornødent for til fulde at forstaa det. Jeg har jo ikke den Forpligtelse som den ærede Ordfører har til at tage Sagen i de store Træk, men jeg vil paa den anden Side heller ikke gaa i den Grad i Enkelthederne, at jeg tager alle Lovforslagets Paragraffer frem til Behandling. Jeg tvinges imidlertid, da de forskellige Principper i Lovforslaget netop knytte sig til enkelte Paragraffer, til at skænke nogle af dem en kortere Omtale.

Først ønsker jeg dog at henvise til den foreliggende Betænkningens Indhold, ikke saa meget for at referere eller kritisere det, men fordi jeg mener, at naar en Sag som denne er til Behandling her, skal man gøre, hvad man kan, for at vejlede andre, som ogsaa ville beskæftige sig med Sagen. Og uagtet Betænkningen har mange Fortrin, har den en — ingen stor — Mangel, men dog en Mangel, som gør, at den, der vil sysselsætte sig med Loven, vanskelig kan finde det, han søger. Betænkningen mangler nemlig Register. Jeg vil derfor henvise til de Hovedafsnit, Betænkningen indeholder. Den omtaler først kort Forsøgene i andre Lande, dernæst Arbejdsløshedens Aarsager, samt Afhjælpningsmidlerne og Fagforeningerne. Saa kommer der en Motivering af Forslaget, og jeg vil tilføje her med det samme, at der i denne Motivering er nedlagt megen Forstaaelse af, hvad det her drejer sig om. Der er Udtryk deri, som jeg fuldstændigt

kan gøre til mine, idet de aabenbare et Syn paa Sagen, som er overensstemmende med det Syn, jeg har paa Samfundsforholdene.

Dernæst følge Bilagene, og de er ikke mindre vigtige eller interessante. Jeg kan godt forstaa, at disse Bilag for Kommissionens Medlemmer have været til uvurderlig Nytte. De sige mere, end Bilag i Almindelighed sige. De indeholde først en Arbejdsløshedsstatistik, minutløst og intensivt udarbejdet af en yngre Socialøkonom, hvorved der er tilvejebragt et Stof, der, forudsat at man kunde opbygge en almindelig Forsikring mod Arbejdsløshed paa en Statistik fra enkelte Fag, vilde være fuldstændig vejledende. Jeg tror nu ikke, man vil være i Stand dertil, men at der maa gøres Forsøg med de enkelte Virksomheder; og hvad der kan bringes ud af de Tal, som Fagforeningerne selv kunne bringe til Veje, er ogsaa bragt ud. Saa er der en Oversigt — den er skematisk, men let overskuelig — over de Bestemmelser, som de forskellige Fagforeninger i København og derigennem samtlige de forskellige Forbund her i Landet have vedrørende Udbetaling af Understøttelse, altsaa hvor lang en Karenstid der skal være, inden de forsikrede kunne komme til at nyde Understøttelse under Arbejdsløshed, dernæst hvor megen Arbejdsløshed de skulle have haft, inden de kunne faa Understøttelse, dennes Størrelse osv., alt sammen meget vigtige Oplysninger, der ere let tilgængelige. Dernæst er der i en Form, som ikke hidtil har været meget benyttet, fremsat Oplysninger om, hvorledes de bestaaende Arbejdsløsheds-kasser virke, nemlig Oplysninger fra Fagforeningsformænd, som overfor et Udvalg indenfor Københavns Kommunalbestyrelse ere mødte frem og have givet deres Oplysninger om, hvorledes Kasserne i deres Organisationer virke. Det er fra 7 forskellige Fagforbund, Fagforbund, der hver for sig ere typiske, som hver for sig have en bestemt Virksomhedsmaade og tilhøre Grene af Produktionen, der ikke ligne hverandre. Der er imellem dem baade Sæsonfag og Fag, der have jævnt vedvarende Arbejde hele Aaret rundt, og der er Arbejdsmandsfag, der er Skræddere, Typografer, Smede og Bygningssnedkere, kort sagt, der er Repræsentanter for samtlige Grene indenfor Produktionen, hvorved der kastes et overmaade godt Lys over, hvorledes de nuværende Kasser virke. Dernæst har Kommissionen selv talt med forskellige Repræsentanter, og saavidt jeg kan se, er det Repræsentanter indenfor Arbejderforsik-